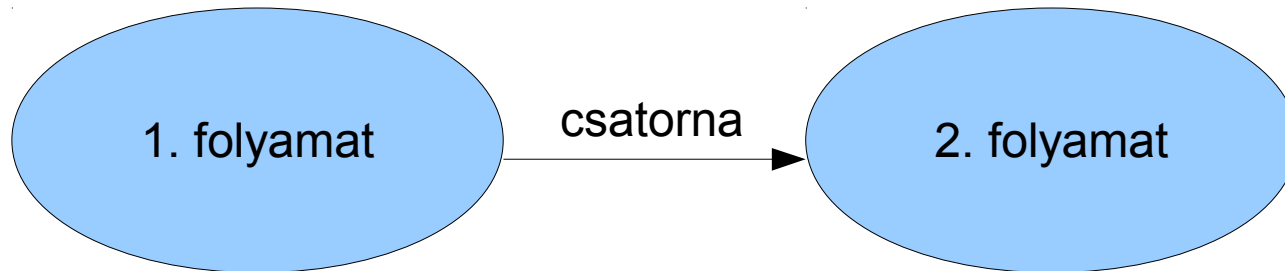

Occam 1.

Párhuzamos programozás

- Egyes folyamatok (processzek) párhuzamosan futnak.
- Több processzor -> tényleges párhuzamosság
- Egy processzor -> Időosztásos szimuláció
- Folyamatok közötti kommunikáció: csatornákon keresztül

- A csatorna akkor jön létre, mikor mindkét folyamat vezérlése a megfelelő részhez ér!

KroC

- Fordítás: ***kroc -d fájlnev.occ***
pl.: *kroc -d pelda.occ*
- A lefordított állomány futtatása: *./ fájlnev*
pl.: *./ pelda*
- külső libek linkelése: *-lnév*
pl. *kroc -lcourse -d fajl.occ*
- Csak hibamentesen fordul le, és keletkezik futtatható állomány!
- Linux!

Hasznos tudnivaló az Occamról

- Minden, a nyelvben **lefoglalt kulcsszót** nagy betűvel kell írni (**SEQ**, **PAR**, **PROC**, stb...)
- A blokkstruktúrát indentációval jelöljük (két szóközzel beljebb kezdjük, nem tabulálunk!)
- Minden egyes kifejezés **új sorban** kezdődik (esetlegesen két szóközzel beljebb)
- Egy soros megjegyzés: *-- ez egy megjegyzés*

Occam programok felépítése

<deklarációk>

<folyamatok>

pl.:

INT x:

SEQ

x := 10

x := x + 1

Elemi folyamatok (5 db)

- Értékadás – $\langle \mathbf{változó} \rangle := \langle \mathbf{kifejezés} \rangle$

pl.: $k := k + 10$

- Küldés – $\langle \mathbf{csatorna} \rangle ! \langle \mathbf{kifejezés} \rangle$

pl.: $C ! k + 5$

- Fogadás – $\langle \mathbf{csatorna} \rangle ? \langle \mathbf{változó} \rangle$

pl.: $C ? x$

- SKIP – **SKIP**

pl.: *SKIP*

- STOP – **STOP**

pl.: *STOP*

- A **SKIP** folyamat a legegyszerűbb elemi folyamat, „semmit nem csinál”. Haszontalannak tűnhet, de összetettebb programok esetében (például még nem kifejlesztett programrészek esetében) hasznos lehet.
- Párhuzamos folyamatok esetében **fontos, hogy minden folyamat termináljon**, ellenkező esetben az egész, folyamatokból álló „rendszer” leáll.
- A **STOP** szintén „nem csinál semmit”, de **ez sosem terminál** – ellentétben a SKIP-el. Egy folyamatban a STOP (feltéve hogy a vezérlés odakerül), annak **holtpontba jutását** eredményezi. Szintén haszontalannak tűnhet, de ezzel egy folyamatot leállíthatunk más folyamatok működésének befolyásolása nélkül, ami **hibakeresésnél hasznos** lehet.

Holtpont

Azt mondjuk, hogy egy folyamat holtpont állapotba került, ha az **már nem képes további működésre (vezérlése leáll)**, és ez a leállítás nem a folyamat helyes lefutásának eredménye.

Párhuzamos folyamatok közül akár **egy folyamat holtpont állapotba kerülése az egész program holtpont állapotba kerülését eredményezi**, hiszen az összes többi folyamat várja a holtpontban levő folyamat terminálását, ami sosem fog bekövetkezni

A precedencia nem meghatározott.

- Ezért fontos a **zárójelezés!**

- Helytelen:

$$x := x * 3 + 5$$

- Helyesen:

$$x := (x * 3) + 5$$

- Küldés/fogadás esetén használhatjuk a ;-t több kifejezés küldése/fogadása esetén.

$$\text{pl.: } C ! x; y; x + y$$

Ezesetben a C csatorna protokollja egy (Int; Int; Int) szekvenciális protokoll lesz.

Adattípusok

- Az Occam ERŐSEN típusos nyelv.
- Minden változót deklarálni kell!
- Változók deklarációja:

<típus> <azonosítók vesszővel elválasztva>:

- Például két egész típusú x és y változó deklarációja így néz ki:

INT x, y:

BOOL	Logikai típus, értéke lehet: TRUE vagy FALSE
BYTE	8-bites nem előjeles egész érték (mint a C-beli <i>char</i>)
INT	Általában 32 vagy 64-bites egész érték (mint a C-beli <i>int</i>)
INT16	16-bites előjeles egész
INT32	32-bites előjeles egész
INT64	64-bites előjeles egész
REAL32	32-bites valós érték
REAL64	64-bites valós érték

- Csatorna deklarációja:

CHAN [OF] <típus> <azonosító>:

- Az *OF* elhagyható. Pl. egy egész értéket továbbító *c* csatorna deklarációja a következő:

CHAN OF INT c: vagy   CHAN INT c:

- Az azonosítók deklarációi bárhol elhelyezhetők a kódban, nem kell hogy a program legelején legyenek.
- Mivel az Occam nyelvet biztonságos párhuzamos programozásra tervezték, ezért a **pointerek használata nem engedélyezett.**

Operátorok

- ! -- csatorna adatküldés
- ? -- csatorna adatfogadás
- := -- értékadás
- +, -, *, / -- szokásos
- \ -- egész osztás maradéka
- AND, OR, NOT** -- logikai operátorok
- =, <> -- egyenlő-e, nem egyenlő
- <, >, <=, >= -- szokásos relációk

Tömbök

- csak előre rögzített méretű lehet
- a dimenziót a típus előtt kell megadjuk,
- 0-tól indexelünk

pl.: *[5]INT* egészek:

5 elemű, egészeket tároló vektor

[10][10]REAL64 matrix:

2 dimenziós, 10x10-es mátrix

SEQ

- SEQquential – szekvenciális
- A *SEQ* blokkjában definiált folyamatok szekvenciálisan kerülnek végrehajtásra. pl.:

SEQ

$x := 10$

$y := x + 1$

$z := x - 1$

- Vegyük észre, hogy mindhárom folyamat 2 szóközzel beljebb kezdődik, amivel a blokkstruktúrát határozzuk meg. Ez nem egy lehetőség a könnyebb olvashatóságra, ezt kötelezően így kell írjuk!

PAR

- PARallel – párhuzamos
- A PAR (PARallel) blokkjában definiált folyamatok párhuzamosan kerülnek végrehajtásra.
- Definiáljunk két párhuzamosan működő elemi folyamatot:

PAR

INT m:

c1 ? m -- adatfogadás a c1 csatornáról

INT n:

c2 ? n -- adatfogadás a c2 csatornáról

Bármennyi folyamat (független attól, hogy azok elemi vagy nem elemi folyamatok) **futtatható párhuzamosan**. Az egész *PAR* blokk akkor terminál, ha a benne „elindított” folyamatok **mindegyike** terminál.

Vezérlési szerkezetek

- **IF – Feltételes vezérlés**

feltételhez köthetjük egy folyamat kiválasztását

IF

<logikai kifejezés 1>

<folyamat 1>

<logikai kifejezés 2>

<folyamat 2>

<logikai kifejezés 3>

<folyamat 3>

Az a folyamat kerül kiválasztásra, mely feletti logikai kifejezés értéke igaz. Ha egyik logikai értéke sem igaz, akkor az *IF* szerkezet **STOP-ként funkcionál, ezért ezt mindig kerüljük. A **STOP** elkerülésére két lehetőség is adódik. Az egyik lehetőség, ha a logikai vizsgálatok minden lehetséges értéket lefednek, így valamelyik feltétel mindig teljesül, pl.:**

IF

$x > y$

$a := 1$

$x < y$

$a := 2$

$x = y$

$a := 3$

Nem tudunk úgy értéket adni x -nek és y -nak, hogy a feltételek közül egyik se teljesüljön.

A másik lehetőség, ha a **feltételek halmazába felvesszük a *TRUE* értéket, amelyhez a *SKIP* folyamat tartozik.** A *SKIP* nem csinál semmit, de hatására a folyamat nem kerül holtpontra, pl.:

IF

$x < 10$

$a := 1$

TRUE

SKIP

A ***TRUE-SKIP*** nélkül és $x > 9$ teljesülése esetén az *IF* szerkezet **holtpontra** kerülne.

WHILE

- Elöltesztelő ismétléses vezérlés

WHILE ***<logikai kifejezés>***
<folyamat>

- pl.:

WHILE $x < 10$

$x := x + 1$

Replikáció

- Összetett folyamatok (*SEQ*, *PAR*, *IF*, ...) felírhatók egy ún. replikált alakban. Ehhez egy for-ciklushoz hasonló szerkezetet fogunk használni.

- Tekintsük a SEQ egy replikált változatát:

SEQ i = 1 FOR 4

c[i-1] ! x[i-1]

- Ennek a nem replikált megfelelője:

SEQ

c[0] ! x[0]

c[1] ! x[1]

c[2] ! x[2]

c[3] ! x[3]

- az IF összetett folyamat egy lehetséges replikált alakja:

IF i=0 FOR 4

x[i] > 5

z := i

- Ennek nem replikált megfelelője:

IF

x[0] > 5

z := 0

x[1] > 5

z := 1

x[2] > 5

z := 2

x[3] > 5

z := 3

PROC

- A PROC egy **előre definiált, névvel ellátott folyamat**. (Tekinthetünk úgy rá, mintha egy eljárást definiálnánk.)
- **paraméterezése tetszőleges lehet, kivéve azt a PROC-ot, mely a program belépési pontja lesz, annak paraméterezése (és a paraméterek sorrendje) ugyanis kötött:**
(standard input, standard output, standard error)
- A standard input egy BYTE csatorna. Ennek megfelelően a belépési pontot meghatározó PROC paraméterezése így néz ki (ahol a keyboard, screen és error helyett tetszőleges azonosítókat írhatunk):
(CHAN BYTE keyboard, screen, error)

- Egy PROC deklarálásának általános alakja:

PROC <azonosító>(paraméterek)

<folyamatok>

:

- Ha egy Occam program egyetlen *PROC* deklarációt tartalmaz, akkor azt a KroC a program fő belépési pontjának tekinti.
- Ha több is van, akkor egymásba ágyazás esetén a legkülső, több egyszintű *PROC* esetén pedig a **legutoljára** deklarált lesz a program fő belépési pontja.

Hello World!

PROC hello(CHAN BYTE keyboard, screen, error)

VAL szoveg IS "Hello*c*n":

SEQ i=0 FOR (SIZE szoveg)

screen!szoveg[i]

:

- A második sor egy „szoveg” azonosítójú, „Hello” sztringet tartalmazó konstans. A *c*n rendre a C-beli \r\n megfelelői. Ezt követi egy replikált SEQ, mely 0-tól a szöveg konstans hosszáig megy. Ez a blokkjában levő folyamatok szekvenciális végrehajtását írja elő. A SEQ blokkja a screen csatornára (a képernyőre) a sztringet – mint *BYTE* típusú értékeket tároló tömböt – karakterenként a képernyőre írja. Mint általában minden deklaráció, ez is :-al fejeződik be.